

157

1. Tu w do-świa-dcze-nia chwi-lach, zma-
 Wnet je-dnak to się sko-ńczy, gdy

rtwie-nia gnę-bią nas. Two
 swo-ich we-źmiesz wraz.

wspa-nia-ło-ści u-jrzym tam i ja-wne o-ne

bę-dą nam, tym dzie-ci Bo-że cie-szą się, ich

o - czy wkró - tce u - jrzą Cię, stwo - rze - nie

też o - gła - sza chwa - łę Twą.

2. Będziemy też przebywać
w światłości, Panie, bo
Tyś miejsce nam zgotował
i własność weźmiesz swą.
I chociaż teraz w świecie tym
stoimy wciąż przed wrogiem złym,
to jednak zawsze, Panie nasz,
w pokusach siłę swoją dasz,
gdyż jesteś Ty,
potężnym w mocy swej.